

PARAULES DE VIDA

Advent: un nou començament

Cada any, amb l'arribada de l'Advent, iniciem un nou any litúrgic durant el qual celebrem de nou el misteri de Crist. Al llarg de tot el cicle reviuem els esdeveniments centrals de la nostra salvació, escoltarem cada diumenge les paraules del Senyor i continuarem recorrent el camí de la fe com autèntics deixebles seus.

Aquest fet pot viure's de maneres molt diferents. És possible que per a alguns no signifiqui res especial: és quelcom que celebrem any rere any, que està determinat pel ritme del temps i que, en el fons, no deixa de ser una repetició d'allò que ja s'ha viscut anteriorment. Hi haurà també els qui es troben desmotivats per circumstàncies personals, no tenen motius per a l'alegria i la pròxima celebració del Nadal, amb tot el que socialment comporta, no suscita en ells cap il·lusió. Davant la realitat que ens envolta altres poden sentir-se temptats a pensar que el missatge d'esperança que se'ns anuncia no és més que la projecció d'una il·lusió: ens agradaria que el nostre món fos millor i no volem renunciar al desig que així sigui algun dia, encara que la realitat que se'ns imposa quan mirem al nostre voltant ens pot portar a pensar que la situació no és tan diferent a la que va trobar Jesucrist quan va nàixer i que poques coses poden canviar. Fins i tot als cristians que habitualment vivim la fe ens pot ocórrer que ens haja envaït la rutina i la mediocritat, ens conformem amb el que vivim i no sentim el desig de créixer en la vida cristiana.

I són precisament aquestes situacions les que ens han de portar a pensar que la humanitat, i ca-

dascun de nosaltres, estem necessitats d'una paraula d'esperança que ens desperte d'una forma de viure sovint rutinària i sense motivacions profundes per a seguir Crist i créixer en la nostra vida cristiana; d'un missatge que ens ajude a descobrir que, encara que en moltes ocasions no es compleixen les nostres xicotetes esperances humanes, la vinguda del Senyor ens parla d'una Esperança definitiva que no pot ser ofegada per les desil·lusions, els sofriments i les dificultats de la vida; d'una llum que ens ajude a veure que, per moltes injustícies i sofriments que hi haja i que ens porten a tenir la impressió que el missatge de l'Evangeli no significa res per als homes del nostre

temps, perquè és poc escoltat, en realitat és la paraula més il·luminadora per a la humanitat i la que més necessita ser escoltada.

L'Advent ens anuncia el «Sí» de Déu a la humanitat. Per aquest «Sí» de Déu tenim motius per a desitjar avançar cap a Ell, per a continuar esperant i desitjant que complisca les seues promeses i per a seguir lluitant per un món que sigui signe de la vinguda del seu Regne. Que aquest temps de gràcia sigui de debò un nou començament ple d'il·lusió i d'esperança en el nostre seguiment de Crist.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Celebrem el camí! Visquem l'Advent!

Comencem l'Advent, aquest temps que inicia l'any litúrgic. Nadal és a prop. Preparem-nos per celebrar i viure la vinguda de Jesús, l'Infant de Betlem, el Salvador. Potser perquè s'acosta aquesta celebració, l'Advent és un temps amable, agradable de viure i de compartir. És agradable a nivell social. És agradable l'ambient festiu que es va generant mentre preparem les festes nadalenes amb il·lusió. És ben cert que no tot és bo, però convé valorar aquesta alegria festiva que es genera mentre grans i petits guarnim la casa i baixem les caixes de l'altell per treure'n les figures i preparar el pessebre. Quan els infants assagen nades, aprenen dècimes per recitar-les a la sobretaula del gran dia i obren finestres del calendari d'Advent. I també mentre preparem les felicitacions que farem arribar a familiars i amics, per cor-

reu ordinari o electrònic...; i pensar en els regals del dia de Reis, cercant el que farà feliç a cadascú i procurant que en el regal es noti, per sobre de tot, molt més la nostra estimació que el seu valor econòmic. Compartir l'ambient festiu amb moltes persones, desitjant felicitat, amb sinceritat, intentant portar-la a aquells que n'estan més necessitats. Sense oblidar els més pobres, participant en les campanyes de recollida d'aliments. Temps per fer créixer en la fe els nostres infants i joves.

L'Advent també és un temps especialment amable i agradable en l'àmbit cristià. En el seu camí cap a la festa de Nadal ens mostra amb força la tendresa de Déu vers nosaltres, el camí que està disposat a fer al costat nostre, l'esperança que ens ofereix convidant-nos a caminar pel camí del seu amor i a ser-ne

testimonis. Les paraules dels profetes ens parlen del consol que Déu ens vol donar, de l'amor que vol vessar sobre nosaltres i mitjançant les nostres vides. I com aquestes promeses es fan realitat en un Infant que està a punt de néixer, un Infant que necessitarà dels braços de Maria i de Josep per obrir-se camí per la vida, un Infant que gaudirà amb la visita d'uns pastors pobres a qui ningú tenia en consideració... Un Infant que es farà gran i mostrarà el camí de la benaurança a la humanitat.

Temps d'Advent. Preparar el camí del Senyor com ho feu Joan Baptista, com ho han fet tants homes i tantes dones de bona voluntat. «És aquell de qui diu l'Esclatada: Jo envio davant teu el meu missatger perquè et prepari el camí» (Mt 11,10). Celebrem el camí!

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRAS DE VIDA

Adviento: un nuevo comienzo

Cada año, con la llegada del Adviento, iniciamos un nuevo año litúrgico durante el cual celebraremos de nuevo el misterio de Cristo. A lo largo de todo el ciclo reviviremos los acontecimientos centrales de nuestra salvación, escucharemos cada domingo las palabras del Señor y continuaremos recorriendo el camino de la fe como auténticos discípulos suyos.

Este hecho puede vivirse de maneras muy distintas. Es posible que para algunos no signifique nada especial: es algo que celebramos año tras año, que está determinado por el ritmo del tiempo y que, en el fondo, no deja de ser una repetición de lo que ya se ha vivido anteriormente. Habrá también quienes se encuentren desmotivados por circunstancias personales, no tienen motivos para la alegría y la próxima celebración de la Navidad, con todo lo que socialmente conlleva, no suscita en ellos ninguna ilusión. Ante la realidad que nos envuelve hay quienes pueden sentirse tentados a pensar que el mensaje de esperanza que se nos anuncia no es más que la proyección de una ilusión: nos gustaría que nuestro mundo fuera mejor y no queremos renunciar al deseo de que así sea algún día, aunque la realidad que se nos impone cuando miramos a nuestro alrededor nos puede llevar a pensar que la situación no es tan diferente a la que encontró Jesucristo cuando nació y que pocas cosas pueden cambiar. Incluso a los cristianos que habitualmente vivimos la fe puede ocurrirnos que nos haya invadido la rutina y la mediocridad, nos conformamos con lo que vivimos y no sentimos el deseo de crecer en la vida cristiana.

Y son precisamente estas situaciones las que nos tienen que llevar a pensar que la humanidad, y cada uno de nosotros, estamos necesitados de una palabra de esperanza que nos despierte de la manera de vivir a menudo rutinaria y sin motivaciones profundas para seguir a Cristo y crecer en nuestra vida cristiana; de un mensaje que nos ayude a descubrir que, aunque en muchas ocasiones no se cumplen nuestras pequeñas esperanzas humanas, la venida del Señor nos habla de una Esperanza definitiva que no puede ser ahogada por las desilusiones, los sufrimientos y las dificultades de la vida; de una luz que nos ayude a ver que, por muchas injusticias y sufrimientos que haya y que nos lleven a tener la impresión de que el mensaje del Evangelio no significa nada para los hombres de nuestro tiempo, porque es poco escuchado, en realidad es la palabra más iluminadora para la humanidad y la que más necesita ser escuchada.

El Adviento nos anuncia el «Sí» de Dios a la humanidad. Por este «Sí» de Dios tenemos motivos para desear avanzar hacia Él, para seguir esperando y deseando que cumpla sus promesas y para continuar luchando por un mundo que sea signo de la venida de su Reino. Que este tiempo de gracia sea de verdad un nuevo comienzo lleno de ilusión y de esperanza en nuestro seguimiento de Cristo.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

Festes quinquennals 2019 a Alcanar i Les Cases

Entre el 2 i el 14 d'octubre es van celebrar les tradicionals Festes quinquennals en honor a la Mare de Déu del Remei, patrona de la ciutat, renovant per setzena vegada una promesa de l'any 1939, a proposta de l'orador Mn. Federico Domingo. Aquell any es va restaurar la imatge de la Mare de Déu i el 1944 es van celebrar les primeres quinquennals.

Així doncs, cada cinc anys, tota la població s'engalana amb treballs espectaculars d'artesanía po-

pular, flors i ornaments, catifes i efectes de llum, amb l'únic objectiu de rebre la Mare de Déu del Remei, que és portada en peanya per totes les famílies canareves i casenques que l'esperen amb devoció i gratitud davant les portes de casa seva.

El primer dia, la sagrada imatge és baixada a peu des de l'ermita pel jovent. L'Excm. i Rvdm. Bisbe de la nostra diòcesi, a l'església parroquial, va fer la salutació amb paraules d'elogi i gratitud. Durant els nou dies de novena el municipi es divideix en sectors per on cada vespre passa la processó, i vam comptar amb predicadors que en algun moment de la història han estat vinculats a les nostres parròquies. Finalment, el diumenge 13, la Mare de Déu es tornà a pujar en romeria fins al santuari on, després d'una multitudinària missa de campanya, s'entronitzà al seu cambril, on hi restarà pacient i amorosa fins d'aquí a 5 anys.

Els devots seguirem pujant a visitar a la Reina i Mare dels canareus i casencs, sap acollir les nostres pregàries, peticions i agraïments, tal com cantem en els Goigs, «sempre en Vós busca Remei nostre poble d'Alcanar».

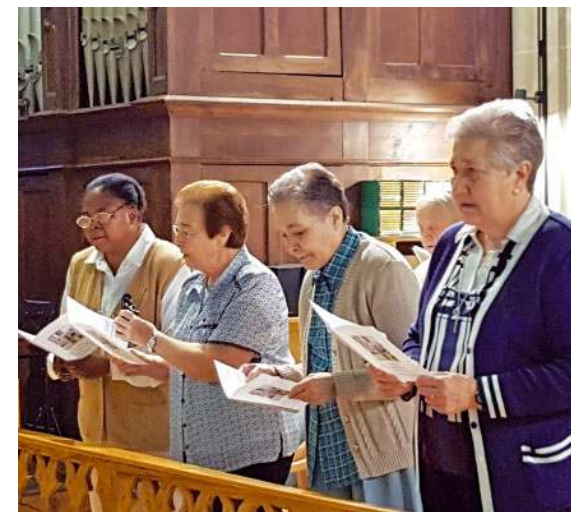
Junta d'Administració de l'Ermite del Remei

Noces d'or a la Companyia de Santa Teresa

El dia 20 d'octubre, a la Residència de germanes teresianes de Jesús, vàrem tenir el goig de celebrar els 50 anys de consagració de quatre germanes: M.ª Pilar Armisen, M.ª Carlota Coelho, Josefina López y Ana M.ª Ros.

Recordant l'ofertament de santa Teresa: «Vuestra soy, para Vos nació, ¿qué queréis, Señor, de mí?», les germanes van renovar el seu compromís de fidelitat a Déu en la Companyia, al temps que donaven gràcies al Senyor per aquests 50 anys al seu servei en l'Església. Són moltes les terres on han viscut aquestes germanes (Brasil, Angola, Costa d'Ivori, Itàlia, França...) i en totes han deixat una petjada d'amor a Déu i als germans. Amb elles agraïm al Senyor la seva vida i el seu compromís.

Cristina Martínez

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

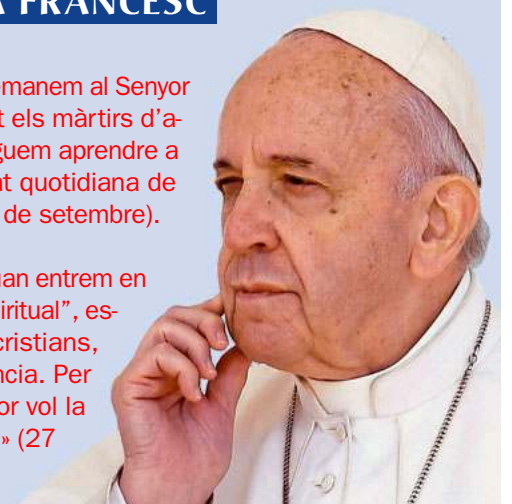

@Pontifex: «Estem cridats a ser testimonis i missatgers de la misericòrdia de Déu, a oferir al món llum allà on hi ha tenebres, esperança allà on regna la desesperació, salvació allà on abunda el pecat» (23 setembre).

@Pontifex: «Aprenguem a cridar les persones pel seu nom, com el Senyor fa amb nosaltres, i a renunciar als adjectius» (24 de setembre).

@Pontifex: «Demanem al Senyor que, observant els màrtirs d'ahir i d'avui, puguem aprendre a viure la fidelitat quotidiana de l'Evangelí» (27 de setembre).

@Pontifex: «Quan entrem en la "tebiesa espiritual", esdevenim mig cristians, sense substància. Per contra el Senyor vol la conversió, avui» (27 de setembre).

El Bisbat presenta el projecte de restauració de la façana principal de la Catedral de Tortosa

El Capítol Catedralici i el Bisbat de Tortosa han presentat el projecte que preveu la neteja i restauració de la façana de la Catedral de Santa Maria de Tortosa.

La façana principal de la Catedral de Tortosa fou projectada pel mestre d'obres Martí d'Abària, inspirant-se en exemples de l'arquitectura italiana del segle XVI. La construcció de la mateixa es dugué a terme en els segles XVII i XVIII. Tot i que avui en dia es veu monocroma per l'efecte del pas del temps, en realitat disposa d'una policromia barroca destacable.

La façana ha patit al llarg del temps diversos episodis que han provocat perjudicis molt importants: guerres, brutícia, actualment la corrosió provocada per les defecacions dels coloms, etc., tot plegat ha deteriorat greument aquest monument, declarat Bé Cultural d'Interès Nacional.

El projecte de restauració, redactat el 2018, és obra dels arquitectes Carles Brull i Andreu Alfonso, contempla una actuació al llarg de tota la façana principal, distribuïda en sis fases i començant en la primera fase per la part central de la mateixa. En aquesta fase es contempla la ubicació de la nova imatge de la Mare de Déu de la Cinta, obra de l'escultor Marco Augusto Dueñas, que fou beneïda pel Nunci de Sa Santedat a Espanya, l'Excm. i Rvdm. Mons. Renzo Fratini el 2017.

El pressupost total del projecte de restauració de la façana principal de la Catedral és de 600.000 euros (IVA inclòs). Pel que fa a la primera fase, pressupostada en 134.000 euros, els treballs podrien començar una vegada estiguin acabades les obres de la plaça que actualment s'hi estan executant al davant mateix de la Catedral.

Per poder finançar el projecte, el Capítol i el Bisbat de Tortosa han demanat ajuts econòmics a la Generalitat i a la Diputació de Tarragona. També es faran campanyes de micromecenatge. De moment, l'alcaldeessa de Tortosa, Meritxell Roigé, s'ha compromès a destinar per a la primera fase una partida (encara sense quantificar) del pressupost municipal del 2020. Si s'aconsegueix el finançament necessari, el Capítol i el Bisbat tenen previst que la primera fase de les obres es pugui dur a terme al llarg del 2020.

Tortosa, octubre 2019

AGENDA

Dissabte 7, Càlig, a les 18 h, confirmacions.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

2. ■ Dilluns, I d'Advent (lit. hores: 1a setm.) [Is 2,1-5 (o bé, com que aquesta es va llegir ahir: Is 4,2-6) / SI 121 / Mt 8,5-11]. Sant Silvà, bisbe; santa Bibiana, vg. i mr. (s. IV); santa Elisa, vg.; beata M. Àngela Astorch (1592-1665), vg. caputxina, de Barcelona.

3. □ Dimarts [Is 11,1-10 / SI 71 / Lc 10,21-24]. Sant Francesc Xavier (1506-1552), prev. jesuïta navarrès, apòstol de l'Índia, patró de les missions i dels turistes; sant Cassià, mr.; sant Sofonies, profeta (s. VII aC); santa Magina, mr.

4. ■ Dimecres [Is 25,6-10a / SI 22 / Mt 15,29-37]. Sant Joan Damas-

cè (s. VII-VIII), prev. de la Laura de Sant Sabas i dr. de l'Església; santa Bàrbara, vg. i mr. d'Orient, patrona del ram dels carburants i dels artificiers, i també dels miners, invocada contra els llamps; santa Bernat, bisbe de Parma, card.; santa Ada, vg.

5. ■ Dijous [Is 26,1-6 / SI 117 / Mt 7,21.24-27]. Sant Dalmau (o Dalmai), bisbe; sant Sabas (s. VI), abat fundador de la Gran Laura, prop de Jerusalem; sant Guerau de Braga, bisbe; santa Crispina, vg.

6. ■ Divendres [Is 29,17-24 / SI 26 / Mt 9,27-31]. Sant Nicolau (s. IV), bisbe de Mira (Lícia), venerat a Bari (s. X); sant Pere Pasqual, bisbe de Jaén i

mr. (mercedari); sant Fortià, innocent mr. venerat a Torelló; santa Asel·la, vg.

7. □ Dissabte [Is 30,19-21.23-26 / SI 146 / Mt 9,35-10,1.6-8]. Sant Ambrós o Ambrosi (†397), bisbe de Milà i dr. de l'Església; sant Eutiquià, papa (275-283) i mr.; santa Fara, abadessa.

8. □ Diumenge vinent, (lit. hores: de la Solemnitat / 2a setm.) [Gn 3,9-15.20 / SI 97 / Rm 15,4-9 (del dg. II d'Advent) / Lc 1,26-38]. Immaculada Concepció de la Benaurada Verge Maria, anomenada també la Puríssima. Sant Eucari, bisbe; sant Romaric, abat; santa Ester, reina bíblica (llibre del s. II aC).

Diumenge I d'Advent (A)

COMENTARI

«Siguem conscients del moment que vivim»

Comencem aquest diumenge un nou mes però també un nou any litúrgic, amb el primer diumenge d'Advent. El nostre mestre enguany serà l'evangelista Mateu. Ens preparem per a un nou naixement de Jesús; per això les paraules de l'evangeli ens conviden a la vigilància: *Estigueu a punt vosaltres, que el Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada*. Començar un nou any, preparar-nos per al naixement del Senyor és una invitació a renovar el nostre compromís cristià i això demana vetllar, estar atents a aquesta nova vinguda del Senyor, sabent que cada any és diferent, cada any és una nova ocasió de fidelitat al camí de Jesús. Per això recorda l'evangeli: *Els dies abans del diluvi tothom continuava menjant i bevent i casant-se, fins que Noè hagué entrat en l'arca. No s'havien adonat de res quan els sorprengué el diluvi*. Que no es pugui dir de nosaltres que no ens hem assabentat de res i que deixem passar aquest nou any, aquest Advent sense adonar-nos de la presència de Crist en la nostra vida.

I Isaïes ens presenta un programa extraordinari i sempre actual: *Ell posarà pau entre les nacions i apaivagarà tots els pobles, forjaran relles de les seves espases i falçs de les seves llances. Cap nació no empunyarà l'espasa contra una altra ni s'entrenaran mai més a fer la guerra*. Ja sabem que l'Advent és preparació per al naixement de Crist, el príncep de la pau. La millor forma de preparar-nos-hi és treballar per la pau, convertir totes les armes (també les armes de la paraula) en instruments de pau.

I Pau concreta: *Siguem conscients del moment que vivim. Prou de dormir. Despuillem-nos de les obres pròpies de la fosca, Comportem-nos com a ple dia. Fora l'abús de menjar i beure, fora els plaers i les impureses, fora les renyines i les enveges. Què hem de fer?: Treballar per la pau, sobrietat en la nostra vida, fora tota mena d'abusos: ser homes i dones nous.*

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 2,1-5)

Paraules revelades a Isaïes, fill d'Amós, sobre Judà i Jerusalem. Als darrers temps s'alçarà ferma la muntanya del temple del Senyor al cim de les muntanyes i per damunt dels turons. Totes les nacions hi afluiran, hi aniran tots els pobles dient: «Veniu, pugem a la muntanya del Senyor, al temple del Déu de Jacob, que ens ensenyi els seus camins i seguim les seves rutes; perquè de Sió en surt l'ensenyament, de Jerusalem, l'oracle del Senyor.» Ell posarà pau entre les nacions i apaivagarà tots els pobles, forjaran relles de les seves espases i falçs de les seves llances. Cap nació no empunyarà l'espasa contra una altra, ni s'entrenaran mai més a fer la guerra. Casa de Jacob, veniu, caminem a la llum del Senyor.

▶ Salm responsorial (121)

R. *Quina alegria quan em van dir: «Anem a la casa del Senyor.»*

Quina alegria quan em van dir: / «Anem a la casa del Senyor.» / Ja han arribat els nostres peus al teu lliandar, Jerusalem. R.

És allà que pugem les tribus, les tribus del Senyor. / A complir l'aliança d'Israel, / a lloar el nom del Senyor. / Allí hi ha els tribunals de justícia, / els tribunals del palau de David. R.

Augureu la pau a Jerusalem: / Que visquin segurs els qui t'estimen, / que sigui inviolable la pau dels teus murs, / la quietud dels teus merlets. R.

Per amor dels meus germans i amics, deixeu-me dir: / «Que hi hagi pau dintre teu.» / Per la casa del Senyor, el nostre Déu, / et desitjo la felicitat. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 13,11-14a)

Germans, siguem conscients dels moments que vivim. Prou de dormir; ja és hora d'aixecar-nos. Avui tenim la salvació més a prop nostre que quan vam abraçar la fe. S'acaba la nit i el dia s'acosta. Despuillem-nos de les obres pròpies de la fosca, revestim-nos l'armadura del combat a plena llum. Comportem-nos dignament com a ple dia. Fora l'abús de menjar i beure, fora els plaers i les impureses, fora les renyines i les enveges. Que el vostre vestit sigui Jesucrist, el Senyor.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 24,37-44)

En aquell temps, deia Jesús als seus deixebles: «Quan vindrà el Fill de l'home passarà com en temps de Noè. Els dies abans del diluvi tothom continuava menjant i bevent i casant-se, fins que Noè hagué entrat a l'arca. No s'havien adonat de res quan els sorprengué el diluvi i se'ls endugué tots. Igual passarà en l'adveniment del Fill de l'home. Si hi hagués llavors dos homes plegats al camp, potser l'un fóra pres i l'altre deixat; si hi hagués dues dones molent plegades, potser l'una fóra presa i l'altra deixada. Vetlleu, doncs, perquè no sabeu quin dia vindrà el vostre Senyor. Estigueu-ne segurs: si el cap de casa hagués previst l'hora de la nit que el lladre vindria, no s'hauria adormit ni hauria permès que li entressin a casa. Estigueu a punt també vosaltres, que el Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 2,1-5)

Visión de Isaías, hijo de Amós, acerca de Judá y de Jerusalén. En los días futuros estará firme el monte de la casa del Señor, en la cumbre de las montañas, más elevado que las colinas. Hacia él confluirán todas las naciones, caminarán pueblos numerosos y dirán: «Venid, subamos al monte del Señor, a la casa del Dios de Jacob. Él nos instruirá en sus caminos y marcharemos por sus sendas; porque de Sió saldrá la ley, la palabra del Señor de Jerusalén». Juzgará entre las naciones, será árbitro de pueblos numerosos. De las espadas forjarán arados, de las lanzas, podaderas. No alzaré la espada pueblo contra pueblo, no se adiestrarán para la guerra. Casa de Jacob, venid; caminemos a la luz del Señor.

▶ Salmo responsorial (121)

R. *Vamos alegres a la casa del Señor.*

¡Qué alegría cuando me dijeron: / «Vamos a la casa del Señor!» / Ya están pisando nuestros pies / tus umbrales, Jerusalén. R.

Allá suben las tribus, / las tribus del Señor, / según la costumbre de Israel, / a celebrar el nombre del Señor; / en ella están los tribunales de justicia, / en el palacio de David. R.

Desead la paz a Jerusalén: / «Vivan seguros los que te aman, / haya paz dentro de tus muros, / seguridad en tus palacios». R.

Por mis hermanos y compañeros, / voy a decir: «La paz contigo». / Por la casa del Señor, nuestro Dios, / te deseo todo bien. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 13,11-14a)

Hermanos: Comportaos reconociendo el momento en que vivís, pues ya es hora de despertaros del sueño, porque ahora la salvación está más cerca de nosotros que cuando abrazamos la fe. La noche está avanzada, el día está cerca: dejemos, pues, las obras de las tinieblas y pongámonos las armas de la luz. Andemos como en pleno día, con dignidad. Nada de comilonas y borracheras, nada de lujuria y desenfreno, nada de riñas y envidias. Revestíos más bien del Señor Jesucristo.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 24,37-44)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Cuando venga el Hijo del hombre, pasará como en tiempo de Noé. En los días antes del diluvio, la gente comía y bebía, se casaban los hombres y las mujeres tomaban esposo, hasta el día en que Noé entró en el arca; y cuando menos lo esperaban llegó el diluvio y se los llevó a todos; lo mismo sucederá cuando venga el Hijo del hombre: dos hombres estarán en el campo, a uno se lo llevarán y a otro lo dejarán; dos mujeres estarán moliendo, a una se la llevarán y a otra la dejarán. Por tanto, estad en vela, porque no sabéis qué día vendrá vuestro Señor. Comprended que si supiera el dueño de casa a qué hora de la noche viene el ladrón, estaría en vela y no dejaría que abrieran un boquete en su casa. Por eso, estad, también vosotros preparados, porque a la hora que menos penséis viene el Hijo del hombre.»